

ДЕРЖАВНА РЕГУЛЯТОРНА СЛУЖБА УКРАЇНИ

вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011

тел. (044) 254-56-73, факс 254-43-93
e-mail: inform@dkrp.gov.ua

від 30.06.17 № 5075/0/20-17
на № _____ від _____

Вільшанослобідська сільська рада
Черкаської області
вул. Теревежка, 43, с. Вільшана-Слобідка,
Уманський р-н, Черкаська область, 20362

Пропозиції щодо удосконалення проекту регуляторного акта

Державна регуляторна служба України відповідно до Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності» та постанови Кабінету Міністрів України від 23.09.2014 № 634 «Про порядок підготовки пропозицій щодо удосконалення проектів регуляторних актів, які розробляються органами місцевого самоврядування» розглянула проект рішення Вільшанослобідської сільської ради Уманського району Черкаської області «Про місцеві податки і збори на 2018 рік» (далі – проект рішення) та документи, що надані до нього листом Вільшанослобідської сільської ради Уманського району Черкаської області від 23.02.2017 № 02-14/63, і зазначає.

За результатом розгляду зазначеного вище проекту рішення Вільшанослобідської сільської ради та аналізу регуляторного впливу до нього, повідомляємо про необхідність його суттєвого доопрацювання, зокрема в наступному.

1. Пунктом 2 проекту рішення передбачається затвердити положення про місцеві податки і збори, а пунктом 4 – встановити ставки місцевих податків і зборів.

Згідно з пунктом 12.3 статті 12 Податкового кодексу України (далі – ПКУ) міські ради в межах своїх повноважень приймають рішення про встановлення місцевих податків та зборів. Їх встановлення здійснюється у порядку, визначеному Кодексом.

Відповідно до вимог підпункту 12.3.2 пункту 12.3 статті 12 ПКУ при прийнятті рішення про встановлення місцевих податків та зборів обов'язково визначаються об'єкт оподаткування, платник податків і зборів, розмір ставки, податковий період та інші обов'язкові елементи, визначені статтею 7

Кодексу з дотриманням критеріїв, встановлених розділом XII Кодексу для відповідного місцевого податку чи збору.

Таким чином, місцеві ради встановлюють місцеві податки та збори, при встановленні яких визначають їх обов'язкові елементи, у порядку, визначеному ПКУ.

Отже, пропонуємо редакційно впорядкувати текст проекту рішення, а саме, пунктом 2 встановити ставки місцевих податків і зборів з одночасним визначенням їх обов'язкових елементів, а пункт 4 проекту рішення відповідно виключити.

2. Відповідно до підпункту 267.2.1 пункту 267.2 статті 267 ПКУ об'єктом оподаткування є легкові автомобілі, з року випуску яких минуло не більше п'яти років (включно) та середньоринкова вартість яких становить понад 375 розмірів мінімальної заробітної плати, встановленої законом на 1 січня податкового (звітного) року.

Таким чином, підпункт 2 пункту 4 проекту рішення потребує приведення у відповідність із статтею 267 ПКУ.

3. Підпунктом 3 пункту 2 проекту рішення пропонується встановити плату за землю.

Разом з тим, пунктом 274.1 статті 274 ПКУ визначено, що ставка податку за земельні ділянки, нормативну грошову оцінку яких проведено, встановлюється у розмірі не більше 3 відсотків від їх нормативної грошової оцінки, для земель загального користування - не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки, а для сільськогосподарських угідь - не менше 0,3 відсотка та не більше 1 відсотка від їх нормативної грошової оцінки.

Враховуючи вищезазначене, підпункт 3 пункту 4 проекту рішення потребує приведення у відповідність із статтею 274 ПКУ.

4. Підпунктом 4 пункту 4 проекту рішення передбачається встановити ставки єдиного податку для фізичних осіб-підприємців першої та другої групи платників єдиного податку згідно з додатками 8 та 9 відповідно.

Проте, в документах, наданих листом Вільшанослобідської сільської ради від 23.02.2017 № 02-14/63, зазначені додатки відсутні, що унеможливило проведення аналізу підпункту 4 пункту 4 проекту рішення на відповідність вимогам статті 4 Закону.

5. Підпунктом 268.4.1 пункту 268.4 статті 268 визначено, що базою справляння туристичного збору є вартість усього періоду проживання (ночівлі) в місцях, визначених підпунктом 268.5.1 пункту 268.5 статті 268 ПКУ, за вирахуванням податку на додану вартість.

Таким чином, підпункт 6 пункту 4 проекту рішення потребує приведення у відповідність із статтею 268 ПКУ.

Підсумовуючи наведене, проект рішення не узгоджується з вимогами статті 4 Закону, а саме, з принципом адекватності – відповідність форм та рівня державного регулювання господарських відносин потребі у вирішенні існуючої проблеми та ринковим вимогам з урахуванням усіх прийнятих альтернатив.

6. Наданий розробником аналіз регуляторного впливу до проекту рішення (далі – АРВ) підготовлено розробником формально, зокрема його зміст, структура та наповнення не відповідають вимогам підготовки аналізу регуляторного впливу до проекту регуляторного акта, встановленим постановою Кабінету Міністрів України від 11.03.2004 № 308 «Про затвердження методик проведення аналізу впливу та відстеження результативності регуляторного акта» зі змінами, внесеними постановою Кабінету Міністрів України від 16.12.2015 № 1151 (далі – Методика).

Відповідно до пункту 13 Методики результати проведення аналізу впливу регуляторного акта, викладаються письмово згідно з додатком 1 цієї Методики.

Так, у розділі I «Визначення проблеми» АРВ згідно з вимогами Методики розробник повинен чітко визначити проблему, яку пропонується розв'язати шляхом державного регулювання, зокрема:

- визначити причини її виникнення;
- оцінити важливість зазначеної проблеми, зокрема навести дані у цифровому чи кількісному вимірі, що доводять факт існування проблеми і характеризують її масштаб;
- визначити основні групи, на які вона справляє вплив;
- обґрунтувати, чому проблема не може бути розв'язана за допомогою ринкових механізмів та діючих регуляторних актів.

Разом з тим, в АРВ до проекту рішення розробником не проаналізовано існуюче правове регулювання господарських та адміністративних відносин щодо яких склалась проблема, не доведено, чому існуючі регулювання не вирішують проблему та потребують вдосконалення.

Натомість, при визначенні проблеми, яку передбачається розв'язати шляхом державного регулювання, розробник обмежився лише словесним описом проблеми. Не наведено жодних даних у числовій формі, які б обґрунтовували наявність проблеми, визначали її масштаб та важливість, а також не охарактеризовано та не оцінено сфери життя та діяльності, на які проблема має найбільший негативний вплив.

Зазначене не відповідає вимогам статті 4 Закону, зокрема, принципу доцільності – оскільки розробником не доведена наявність проблеми, що потребує державного втручання, та не обґрунтована необхідність державного регулювання господарських відносин з метою її вирішення.

У розділі III «Визначення та оцінка альтернативних способів досягнення цілей» розробник повинен визначити всі можливі альтернативні способи вирішення існуючої проблеми, з яких обрати не менше двох альтернатив, стисло описати їх та оцінити вигоди і витрати держави, населення та суб'єктів господарювання від застосування кожної з них.

Однак, розробником зазначено, що альтернативи щодо вирішення даної проблеми немає, чим порушено пункт 5 Методики, згідно якого, при визначенні та оцінці прийнятих альтернативних способів досягнення цілей державного регулювання, наводяться не менше ніж два можливих способи.

Окрім того, у зазначеному вище розділі АРВ не проведено оцінку впливу на сферу інтересів суб'єктів господарювання, не зазначено кількості суб'єктів господарювання, які підпадають під дію регулювання (у розрізі «великі», «середні», «малі», «мікро») та не визначено питому вагу кожної з груп у загальній кількості у відсотках, що згідно із додатком 1 Методики, викладається у табличному вигляді.

В розділі III АРВ також не наведено жодних розрахунків витрат суб'єктів господарювання, яких вони зазнають як внаслідок впровадження проекту рішення, так і внаслідок застосування альтернативних способів досягнення цілей, у кількісному (грошовому) еквіваленті, що б підтверджувало економічну доцільність обраного способу. Зазначене не дозволить в подальшому об'єктивно оцінити наскільки обраний розробником спосіб регулювання відповідає проблемі, що потребує вирішення та наскільки його застосування буде ефективним для її врегулювання.

Окремо наголошуємо, що АРВ до проекту рішення взагалі не наповнено інформацією щодо суб'єктів господарювання, на яких справляє вплив даний проект регуляторного акта та не проведено жодних розрахунків витрат, які понесуть суб'єкти господарювання, громадяни та держава внаслідок впровадження проекту.

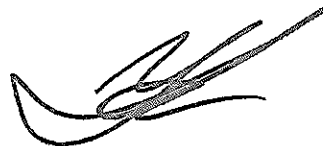
Всі інші розділи АРВ також підготовлені у повній невідповідності до вимог, встановлених Методикою та статтею 8 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності».

Таким чином, у зв'язку з неналежною підготовкою аналізу регуляторного впливу, зокрема з відсутністю у ньому усієї необхідної інформації та розрахунків, розробником не доведено відповідність його принципам державної регуляторної політики, а саме ефективності – забезпечення досягнення внаслідок дії регуляторного акта максимально можливих позитивних результатів за рахунок мінімально необхідних витрат ресурсів суб'єктів господарювання, громадян та держави та збалансованості – забезпечення у регуляторній діяльності балансу інтересів суб'єктів господарювання, громадян та держави.

Підсумовуючи викладене, Державна регуляторна служба України пропонує привести проект рішення у відповідність до чинного законодавства з урахуванням вищезазначених зауважень та пропозицій, а АРВ – у відповідність до вимог Методики.

Про результати розгляду цього листа просимо поінформувати Державну регуляторну службу України в установленому законодавством порядку.

Голова Державної регуляторної
служби України

К. М. Ляпіна